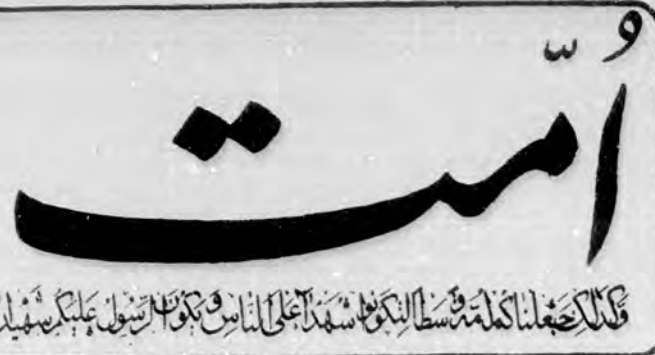

نفت بزرگترین منبع بدبختی مخالفت با تشکیل شورا در ارتش حماسه مهدی صدموحی در ارتش آیت‌الله خراسانی زاده... اخبار

فَلَا حُجْبَةَ لَكُمْ فِي سَبِّ النُّبِيِّ سُبُّهُ سَبُّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

سال اول شماره ۲۱

چهارشنبه ۱۴ شهریور ۱۳۵۸

خصوصیات یک فرمانده کسی را از میان سپاهیان به فرماندهی بگمار که در نظرت از همه نسبت بخدا و رسول او و امام تو وفادارتر و جانباختارتر و درست کردارتر و باکدامن‌تر و پردارتر باشد، از آنها تیکه دیر بخرم می‌آیند و زود بسوزش را قبول می‌نمایند.

نهج البلاغه علی (ع)

بها ۱۵ ریال

دو بحران عمده انقلاب

— قصد امریکا آنستکه ما را تحت فشار این بحرانها و تحریکات در راهی قرار دهد و سیاستهایی را بما تحمیل کند که نتایج آن در دراز مدت بسود او و مصالح تجاوز کارانه اش تمام شود.

هر کسی پوشیده نیست که مین ما در حال حاضر با مشکلات بزرگ و خطیری دست به گریبان است. هر انقلاب دشواریها و موانعی در راه ندادن و تکامل خود دارد. انقلاب ایران هم موانع و مشکلات خاص خود را دارد. هر انقلاب دشمنانی دارد و انقلاب ما هم که باید با دقت و هوشیاری، شجاعت و درایت با آنها مقابله کنیم. موفقت فعلی برای انقلاب ما، تا حدودی تعیین کننده است و حوادث سخت و سهمگین، گرایشها و تمایلات قوی — تأثیر و فشاری بسیار قوی بر روی انقلاب برجای می‌گذارد. حوادث کردستان و آشوبها و توطئه‌هایی از این نوع یکی از سرچشمه‌های فشاراند. بحران اقتصادی و یکبارگی سرچشمه دوم است. اهمیت هر یک از این دو مسئله بزرگ سه‌نهایی آنقدر هست که با مسئولیت تمام در برابر آنها قرار گیریم — این مشکلات دو جنبه دارند — یا از دو سو بسر سر رشت انقلاب تأثیر می‌گذارند — یا از یک طرف نقش

آیت‌الله طالقانی: من نمی‌خواهم بگویم که دولت از هر جهت کارهایش مورد تأیید است

روز جمعه ۵۸/۹/۸ بار دیگر شاهد اجتماع عظیم مردممان بمناسبت برگزاری نماز جمعه به امامت آیت‌الله بقیه در صفحه ۳

بیاد شهیدان میدان شهدای ۱۷ شهریور خدا، خون، پیام

اما مگر میشد نکتت مثل اینکه سالها در قفس بیانی و آرزوی پرواز با الهیات را بی‌تاب کرده باشد در قفس باز باشد و تنو نیری عصر شانزدهم شهریور یکی از پرشکوهرترین روزهای تاریخ بود چرا که بعد از آن دست رژیم جنمی در برابر بقول خودشان شورهای خیابانی می‌انداختند. آرزوی عصر قرار صبح فردا گذشته شد و همصدا فریاد زدیم «فردا صبح — هفت صبح — میدان شهدا»

روز پنجشنبه شانزدهم شهریور قطعنامه‌ای قرائت شد از طرف روحانیت مبارز تهران که می‌گفت فردا تظاهرات نداریم. اما این را نه تنها همه مردم نشنیدند بلکه آنها هم که شنیدند ترتیب اثر ندادند و فردا صبح از ساعت ۵ صبح مردم از هر سو سمت میدان شهدا برای افتادن، ساعت ۷ صبح رادیو اعلام حکومت نظامی در تهران و یازده شهر دیگر می‌کند و شروع می‌کند به خط و نشان کشیدن که اجتماع بیشتر از سه نفر ممنوع در حالیکه همانموقع لاقال چندین هزار نفر در میدان شهدا جمع شدند. ارتش خشمگین در برابر مردم این توده بی‌نام و بسا صفا و مسحت که حتی دژخیمان را می‌بخشد ایستاد همان ارتش‌هایی را که بر سرشان گل می‌ریختیم همانا که از شدت تاشر اشک از چشمانشان راه افتاده بود همانها که مردم بکرات داغ و لکه گناه را از دامنشان پاک کرده‌اند و دوباره حتی بزحمت درون قلب‌هاشان جایشان داده‌اند، «ارتش تسو بیگانه» بقیه در صفحه ۳

«دیداری با زحمتکشان کارخانه کیوان همدان»

کارفرمای رژیم منقط بهلولی را می‌بینی، وقتی بر دستانتان که سرمایه وجود مسات می‌نگری چرخش آنجانی مائین‌ها و گردن اینجانی بولهای کلان و عرفهای آنجانی و عیاشی اینجانی سرمایه‌داری فراوان را تصویر می‌کنی. صدایش که می‌لرزد بسا همان لرزش، فسو ریختن دیواره‌های طاغوتیان را تجسم می‌کنی و حال این صدا می‌لرزد تا حق خود بگیرد و بار دیگر اصالتش را بیان نماید. آری او کارگر است کارگر زحمتکش، مجموعه‌ای ساخته شده برای سود رسانیدن به نوروچشمی‌ها، آری او انسانی است از تبار فریادها و از خاندان بردگان، او در طلوع اسلام در خاکس قریب می‌زند تا حق از دست رفتن را بیابد و یافتن را به دیگران بیاموزد، سراپای زندگی او فقر است بی‌سولی است، مشکل است ولی می‌سازد تا به امید فردائی نو، تا کارخانه‌ای با تولیدی تازه تر به بازار عرضه کند. صبحگاهان که لباس بر تن می‌کند و با طلوع خورشید آغاز کارش را جشن می‌گیرد بامید پیروزی سر باطل یارهای سنگین کارخانه را بر دوش می‌کشد و نوب هنگام که لباس کارگری را از تن بیرون می‌سازد و لباس خوشبختی بتن می‌کند به خانه می‌رود تا نوید آینده زیبایی را به بخانواده اش بدهد. او کارگر است کارگری از کارخانه کیوان همدان از کارخانه کیوان های وطنمان ایران یکی از پس‌مانده‌های گروهی سرمایه‌دار که اینجا را برای حیف و میل خود ساختند و حال کوله‌باری از غم و اندوه و مشکل بر جای نهاده‌اند و...

کارخانه کیوان در نزدیکی همدان قرار دارد و در سال ۱۳۵۵ تأسیس شد و در همان سال شروع بکار بقیه در صفحه ۶

اطلاعیه

تنها منبع مالی تشریه امت، شما برداران و خواهران هودار و خوانندگان محترم امت می‌باشند، با گران کاغذ، چاپ و دیگر وسائلی که باید تهیه شود، انتشار امت آسان نیست و مدتی است که ما در مضیقیه مالی هستیم. در این شرایط خاص که تنها کمک شما باری پیشبرد کار ما و تداوم انتشار تشریه است، از این شماره، بهاء هر شماره را ۱۵ ریال اختیار کرده‌ایم. بار دیگر تذکر می‌دهیم که پرداخت‌های مالی خود را هر چه زودتر ارسال دارید.

شورای نویسندگان امت

- عدم تفاهم کارگر و کارفرما تولید کارخانه را به حداقل رسانیده.
- قانون کار را باید کاگر تدوین کند.
- کارگر از قانونی که در اطاقهای در بسته توسط غیر کارگر تدوین شود وحشت دارد.

گزارش کارگری را که مطالعه می‌کنید، بوسیله برداران ما در دفتر نشر است از همدان تهیه شده است. درج این گزارش در مجموع مفید تشخیص داده شده است. و مواضع آن لزوماً مواضع شورای نویسندگان امت نمی‌باشد. وقتی بصورتشان می‌نگری آثار نوم نظام بقیه در صفحه ۳

خطرات ضد انقلاب

دقیقا " نیروهایی هستند که به‌ایدئولوژی اسلامی مسلحد، بعنوان نمونه‌جمبه حمل و صفیرانگرید، جنگ علی‌باطرا اختلاف در عقاید و احکام دینی نیست، بلکه هر دو جنبه خود را مسلمان می‌دانند اما جنبه مخالف خواستار بدست آوردن موقعیت سیاسی و اجتماعی و تثبیت آنست (اینکه خصم برای توجیه آنچه که می‌خواهد کسب نماید دست به توجیه مذهبی می‌زند ما را به اختلاف در عقید صرف بیندازد.) سرمایه‌داران جنبه را بنگرید. همه از یاران نزدیک بیامیزند، بقیه در صفحه ۳

مازاد بر احتیاج را چگونه میگیرند

مباحث ایدئولوژیک دکتر بهمان

حشر ۷-۹ آنچه خدا از اهل

نهر ما بر پیامبرش ارزانی داشت، پس از آن خدا و رسول و نزدیکان و بیعتان و بیعتیان و درمندان از راه است تا بین تو انگران شما دست بدست نگرید. و آنچه پیغمبر بر شما داد بگیرد و از آنچه نهی کرد، باز استیبد و از خدا پرهیزد که خدا سخت عقوبت است، برای بیعتیان از مهاجرین دست، کسانی که از خانه و خواستهای خود در جستجوی فضل از جانب خدا و خوشنودی از خانه و خواستهای خود خارج شدند، خدا و رسولش را باری می‌کنند. آنان صادق‌اند و آنانکه قبل از ایشان در خانه و ایمان جایگزین شدند هر کس را بسوی آنها هجرت کند دوست دارند. و در سینه‌های خود حاجتی نسبت بدانچه داده شدند، نیافته آنها را بر خود ترجیح دهند، هر چند خود محتاج و نیازمند بدان باشند و کسی که خود را از بخل نگاهدارد پس آنان رستگار و

گزارشی از روستای گلوانق

موقعیت:

این روستا در شرق تبریز واقع است که جاده فرعی و خاکی آن از کیلو متر ۸۵ جاده تبریز — اهر منشعب و تا خود روستا ۳۵ کیلو متر است که قسمتهای از جاده بکلی از بین رفته است. روستا در میان تپه‌های کم ارتفاع و در نزدیکی تلخه رود واقع است.

جمعیت:

در حدود ۸۰۰ خانوار در این روستا زندگی می‌کند که جمعا در حدود ۵۰۰۰ نفر هستند.

سیستم آبرسانی:

آب آتمیادی پیدا نمیشود و مردم از چشمه‌ایکه بسفاصله ۳ کیلو متر از ده فاصله دارد استفاده می‌کنند و هر خانواده یک نفر با یک الاغ مسئول تأمین آب آتمیادی خانه است سه سال پیش مبلغ ۸۰ هزار تومان از روستا جمع‌آوری کرده‌اند تا آب لوله‌کشی در روستا درست کنند که این مبلغ را انجمن شهرستان منطقه با چند نفر از اهالی روستا خورده‌اند و عملا کاری را انجام نداده‌اند.

روابط فرهنگی:

این روستا تقریباً ساخت قبلی خود را از قبیل حفظ آداب و سنن عمومی و طرز لباس پوشیدن را حفظ کرده است. بیشتر جوانان روستا در شهر اصفهان در چند شرکت راهسازی و ساختمانی و در تبریز در سیمان صوفیان مشغول کار هستند و خانواده آنها در روستا است و خودشان در شهر ها کار می‌کنند و بعد از مدتی بر می‌گردند و هنوز رابطه خودشان را قطع نکرده‌اند.

آموزش:

این روستا دارای یک دبستان است که ساختمانش هنوز اتمام نشده است تعداد ۷۰ نفر در اینجا درس می‌خوانند بخاطر تمصیبات مذهبی و همچنین قالیبافی دخترها درس نمی‌خوانند.

بهداشت:

در روستا اثری از درمانگاه و پزشک و بهداشت نیست. با وجود جمعیت کثیر، حمام نیز وجود بقیه در صفحه ۷

خطرات ضد انقلاب

این مسئله را به عینه در سایر انقلابات بزرگ مثل انقلاب کبیر روسیه، چین و... می بینیم. عناصر و گروه های فرصت طلب، منروی، سودجو، رند با پیمان شدن در پشت ماسک انقلابی خود را در جنبه انقلاب خا زده و حتی در مواردی از انقلابیون اصلی، چپ تر می نمایند و انقلابی تر از انقلابیون حرکت میکنند. ولی دقیقاً در موقعیت حساب شده ضربه را می زنند. در صدر اسلام این تجربه شد و دیدیم که چگونه زمینه های حکومت بنی امیه و تسلط چندین ساله آنان ویدنایش استیلای بنی عباس بر سرزمین های اسلامی با ماسک اسلام مهیا شد. بعد از لنین، استالین بقدرت می رسید. بعد از ماو، هوا، بعد از... می بینیم همان مسائل تکرار میشود. می بینیم که چگونه جریانات و عناصری که خود را وفادار به رهبران انقلاب و ادامه دهند راه رهبری انقلاب قلعداد میکنند بعد از بقدرت رسیدن، زمینه های رشد ارتجاع و تضعیف قدرت واقعی انقلاب را آماده میکنند. تا ارتجاع بطور کامل حاکمیت را در دست بگیرند و از آنجائیکه از محتوای انقلابی تهی هستند و قادر نیستند در جهت حاکمیت محرومین و مستضعفین حرکت نمایند یا طرح شعارهای انحرافی و عمده کردن آن عملاً از مسیر انقلاب خارج میشوند. امروز می بینیم ارتجاع و فرصت طلبان که شدت با فقر محتوای انقلابی دست بگیرانند یا طرح شعارهای مرگ بر- کمونیسم و عمده کردن کمونیسم و کمونیست ها بعنوان دشمنان اصلی انقلاب، عمدتاً " اذهان ناآگاه را بیمارانه با دشمن موهوم و خیالی که خود بزرگ کرده اند و میدارند، و بدین ترتیب خطر اصلی و عمده یعنی امپریالیسم فارتگر را دست فراموشی میسارند و از آنجائیکه ناچار به تکیه بر امپریالیسم برای حفظ موقعیتی که با آورده است دست به طرح چنین شعارهایی می زنند. امروزه ارتجاع نه تنها با طرح شعار مرگ بر کمونیسم و عمده کردن آن، امپریالیسم را از تیررس حملات انقلابیون کنار می کشد بلکه با تحریک و تهییج توده های ناآگاه عرضاً بر انقلابیون اصیل اسلامی تنگ میکند. می بینیم که چگونه انقلابیون مسلمان و اصیل را که پرچمدار شعار انقلابی "جامعه بی طبقه توحیدی" "محور سرمایه داری" و... هستند بدلیل اینکه کمونیست ها نیز چنین شعارهایی مطرح میکنند با برجسبالتفاقی، مارکسیست و... می گویند و عملاً در تیررس نیروهای ارتجاعی و حتی بظاهر مترقی قرار میدهند تا بدینوسیله با انزوای آنان خیال خود را راحت کرده و بیکه و تنها میدان داری نمایند. این مسئله در شرایط فعلی انقلاب از خطرات عمده دیگری است که انقلاب را تهدید میکند و این دقیقاً همان چیزی است که امپریالیسم آرزوییش را میکند.

می بینیم در صدر اسلام چگونه خوارج با طرح شعارهای بظاهر اسلامی، عرصه را بر راد مردی چون علی (ع) تنگ میکنند. در نهایت عملکردشان در خدمت دشمن خارجی یعنی معاویه قرار میگردد و زمینه را برای استحکام بخشیدن به موقعیت معاویه هموارتر میسازد. و عرصه بر علی و جنبه اصیل انقلاب تنگتر و تنگتر میشود.

بطور کلی با بررسی تاریخ به این نتیجه

بقیه از صفحه ۱ خدا، خون، پیام

فرماندهات جلا داد است. بگوری چشم شاه ارتش برادر ماست و هیات که این برادر...
دور تا دور میدان محاصره بسود در درجه اول خنده ام میگرفت از صحنه ای که ایجاد شده بود. و خانه خانه ای آرام میرفت و زنی بجه بغل جوانی بنا کفش های کتانی و ریش کمرنگ و پیرمردی عصا زنان و سبل زنان و دختران جوانی که سمت میدان با شتاب در حرکت بودند و دو تپ که بیش از همه بچشم می خورد. پسران جوان و دختران جوان و جوانی عامل مشترک این دو تپ اصلی و عامل اصلی انقلابیون - اصلاً این خنده و شوخی با آن خشم ارتش و شوخ تا نگ جور در نمی آمد مردم خالص و اصیل و شجاع بودند و حیل ارتشیان که مرتب به آنها می گفتند دور شوید دور شوید و از تجمع بپرهیزید آبریزم آسفر بی شعور بود که برای جلوگیری از گشتار نمی توانست راهها را به بند بلکه گذاشت مردم بیایند و جمع شوند و آنوقت... نه این از بی شعوری اش نبود بلکه قصد داشت ۱۵۰۰ خردادی دیگر بیا فریند که بخیاش چند هزار نایی میکشد و تمام میشود. گشت اما تمام شدن این مردم فریق میکردند آنها باین آسانی نمی توانستند حریف این نجابت و صلابت توده شوند. اینبار مرده سعی کردند فریب بخورند و نخوردند تا...!

مردم جمع شدند میدان معلوم از جمعیت شد. هلی کوپترها بالای سر جمعیت پرواز می کرد. مردم آرام بودند کوچکترین شعاری نمی دادند قصد حرکت کردند. ارتش جلوشان را گرفت فرماندهان دستور میدادند. اما تعدادی از سران مردم را التماس میکردند. «خواهر فدایت شوم برو نایست» «برادر جان حرکت کن دور شو» اما مردم در جواب برادر جان گفتند جان برادر گشتند و مثل کوه ایستادند. و حماسه آفرینند حماسه هایی که داستانهای فردوسی در برابرش بیچگانه می ماند!

مردم در سکوت ایستاده بودند شعارها از جلو می آمد. بشنیدند نشتند عده ای مشکوک را چهار طرف میدان میدیدیم که «مرگ بر شاه» می گفتند و میگرددند و سعی در خشمگین تر کردن ارتش داشتند و دامن بهانه به ارتشیان و مردم با سکوتشان این بهانه را از ارتش میگرفتند. از جلو شعار رسید «الله اکبر - لا اله الا الله» مردم ایستادند که حرکت کنند ارتش محاصره را تنگتر کرد خواهران را برادرانشان گفتند اجازه دهید ما صف جلو بایستیم بلکه از مطلوبیتان شرم کنند. هر چه باشد ما خواهران آنانی و آنان برادر... هنوز کلام آخر بدرستی ادا نشده بود که صدای شلیک گلوله بلند می شود فرماندهای دستور حمله میدهند سرباز، شورش می آید آحر به که بزند ناگهی بدور میدان می کند به بیچ معصومی که در دامان مادر خوابش برده و فریاد تکبیر مادر چون لالایی در گوشش می شنید یا به خواهری که شور جوانی چون دو گل سرخ بر گونه اش نشسته و

خیاانهای تهران که از آن سوی دردی و تمنع می آمد حالا با خون شهیدانمان مطهر میشد پاک می شد رنگ و بوی خون شهیدی گرفت دیگر دلت نمی آمد که با کفش بر خیابان قدم بگذاری دلت می خسوست این خیاانها را با اشک چشم بشووسی و با سوک مسرگان بروی. گویی خدا هم تعامی رحمانیت و رحیمیت را به پای مردم می ریخت همای شهادت بسر هر که می نشست او را به سعادت عیدی ره می نمود دختری در تهران تو سوار بر تاکسی باری شد و مردم را گرد خود جمع کرد برای شان چون زینب سخن گفت و با عده ای براه افتاد بعد از پانصد متر ارتش با ایشان حمله کرد و دخترک اله اکبر گویان در خوشی غسل کرد خواهر و برادری هدف گلوله واقع شدند خواهر خود را بروی برادر می اندازد و شهید میشود. بر روی برادر جسان میدهند میتوانی نریخ آن برادر را مجسم کنی. بعد هر که از آن میدان جان حقیرش را بدر برد بشیمان از این رهایی سراغ سایر دوستانش را میگرفت گویی میخواست شریک جرمی بسپارد و هر که دوستش شهید بود بخدا قسم که رنگ حسادت را در چشمانش بسخوی میتوانستی بسپینی، حماسه ای دیگر از مکتب و پیشش مکتبی - او شهید شد. خدایا مگر من چه کرده بودم که سعادت شهادت نداشتم!

این سؤال هر آدم جان بدر برده ای از میدان بود که از خود میگردد و خود را به باز خواست می کشاند و دست آخر که نه آغازی دیگر... بهشت زهرا بود که نسام دارالشهدا بخود گرفته بود.

جنازه ها بر سر دست. زنده ها برای جبران خطاشان که همان زندگی پس از شهادت بود اجازه نمی داد مردم شوران حرفه ای بیکر شهدا را بشویند و غسل دهند خود می شستند و خود غسل میدادند و تابوتها تابوت نبودند حمله ای از گل سرخ شهادت بودند که نه با اندوه بلکه رقص کان بیست آرامگاه که نه گمان نمی کنم آن شهدا در جایی آرام گیرند بیست خانه ای دیگر در حرکت بودند خدا می داند که تابوتها بر نوک انگشتان بود چرخ زنان و سبک و معطر با آوی ملائک با سرور عشق، صحبت از عزا کردن بیخوده است. اگر عزایی هم بود عزا برای زنده ماندن بود نه شهیدو شهادت مردم سرباز شهید را به خاک سپردند مادرش چون زینب بر سر جنازه پسر ایستاد بانگ بر آورد مردم بروید پیش - پسر من خودشو کشت تا شمارو نکند مردم ایران شده فلسطین میخون همین یک تکه خاک از ما بگیرن... و بدینسان حماسه ای آغاز شد که فصلی تازه در تاریخ ایران بجای گذاشت و سنجیده نشانه ای برای دژخیمان، هفده شهریور درس عبرتی برای رژیم بود و از آن پس گاه به میخ می زند و گاه به نعل زمستانی شاه را بدانجا می کشاند که غلط کردم می گوید اما بی فایده است و گاه کشتاری بر اه می اندازد آنها برایش کاری نمی کند اینستکه امپریالیسم از در دیگر وارد می شود...

نوشته یك شهید
اگر کشته شدم دستم را از تابوت بیرون بگذارید تا مردم ببینند همراه خود چیزی نمیرم.
جشتمان را باز بگذارید که بدانند کورگورانه کشته نشدم، برخاکم بیخ بگذارید تا بجای مادری که نازم بر مزارم بگرید
دشمنهای من از جیب یک شهید گمنا ۱۷ شهریور تهران

تولیدات خارجی و می ماشین پشت ماشین...
ما از همه خواهران و برادران تقاضای می کنیم که با نشان دادن قدرت انقلابی و نشان دادن ایمان مسیح و صمیمیت خودتان در این طرح به همه دنیا نشان بدهید که ما قابلیت فقط به شمار نمی شویم اکتفا کرد. در عمل قابلیت خودمان را باید نشان بدهیم.
... آن کسانی که اخلاص و تحریک می کنند و هر وسیله و هر چیزی را وسیله تحریک و تشنج و شایع سازی دولت می کند. همه موظفیم جلوگیری کنیم. تفکات فی العقد آنها که دائماً میبندد آن خناسها.

بقیه از صفحه ۱ آیت الله طالقانی

ما داشت و دارد، پولیس داشت و دارد، زاندامی ما داشت و دارد، اگر این کمیته ها تا حدی استقلال نداشتند و به منظور این فرزندان و برادران از جان گذشته و مجاهد، پاسداران در کارها دخالت نمی کردند، اکنون همینقدر ثبات و اطمینانی که ما احساس می کنیم نداشتیم هر روز درگیری و هر روز کشتار در همه انقلاب های دنیا که ملاحظه کنید بعد از انقلاب مدتها کشتار، زد و خورد، روزها، هر روز صدها و هزارها کشته میدادند. این مربوط به قدرت رهبری اسلامی و نافذ در قلوب و اندیشه های عمومی مردم است چنین اطمینانی پیش آورد و از طرف دیگر مسئولیتهایی که کمیته ها بدست گرفتند یا اینکه البته اشتباهات و لغزشهایی هم پیش آمد و از این جهت من به سهم خود تضعیف دولت را بیش از اینکه هست جائز نمی دانم. باید انتقاد بکنم و شما ملت مسلمان منتهدر هم همکاری کنید. در اجرای کارها، دولت عبارنت از چند وزیر و عده ای کارمند کارمندی که شاید اغلب اینها نمی توانستند درست وظایفشان را انجام بدهند. قوای مجریه ای که هنوز نتوانسته اند جای باز کنند در میان انقلاب، پس کی میماند؟
شما ملت، شما ملت باید همکاری کنید. بخصوص با تأییدی که حضرت آیت الله امام خمینی از دولت می کنند در شرایطی که اکنون ما بر سر میریم شرایط بسیار خطیر، دسیسه ها از هر سو و تحریکات از داخل و خارج برای از بین بردن این انقلاب ما به نمر نرسانند. آنچه در همه منطقه ایجاد کردن در کار است... آیت الله طالقانی سپس با اشاره به اهمیت طرح ترافیک چنین گفتند: عصبانیتها، استهلاک مسائنها، مصرف بیشترین ما، همین است که استعمار خواسته و عوامل استعمار که ما سرگرم این مسائل جزئی باشیم و بعد هم عصبانیت و بعد هم به جان هم بیاییم و بعد هم مصرف

با خلعید از سرمایه داری وابسته امپریالیسم را بزانو در آوریم

دیداری بازحمتکشان کارخانه...

مدیریت کارخانه مورد قبول کارگران نیست.

عموم کارگران از مدیر کارخانه ناراضی بودند و وقتی با مدیر کارخانه به گفتگو نشستیم او علت ناراضی بودن را اینطور شرح داد: ما مدیران حرفه‌ای هستیم حقوق می‌گیریم پس لزومی ندارد که در سندیکا یا مسائل دیگر کارکنی کنیم کارخانه در حال تعطیل شدن است و ما هنوز راهی برای ایجاد تفاهم بین کارگر و کارفرما پیدا نکرده‌ایم ما حرف همدیگر را نمی‌فهمیم و علت ناراضی همین‌جاست.

واحد تولید شیرینی بکلی تعطیل است

پس از اینکه برنامه تغذیه مدارس بکلی لغو شد این واحد که مسئولیت تهیه شیرینی برای مدارس را برعهده داشت فلج شده و تاکنون بنا به اظهار کارگران و اعضای سندیکا ۱۵۰ نفر از ۲۰۰ نفر را بدین سبب اخراج کرده‌اند ولی مدیر کارخانه می‌گوید فقط ۷۰ نفر اخراج شده‌اند. کارگران معتقدند می‌توان نوع تولید را تغییر داد. مهندسین کارخانه نیز با این نظر موافقت نمی‌کنند. یکی از کارگران این قسمت می‌گفت باید دولت تغذیه مدارس را از سر بگیرد. تا جندی پیش در این قسمت تولید شیرینی ادامه داشت ولی به علت گرانی کالا در بازار و عدم استقبال مردم چند روزی است که این واحد بکلی تعطیل است.

انعکاس ملی شدن صنایع در کارخانه:

همگی کارگران و کارمندان و همچنین مدیر کارخانه از ملی شدن کارخانه استقبال می‌نمایند و ملی کردن کارخانه را کارگران برای خود، کار کردن می‌دانند. یکی از کارمندان از اینکه برای طرح ملی شدن هنوز الگویی به آنها نداده‌اند گله می‌کند و اظهار می‌دارد که نمایندگان دولت وقتی برای بررسی به اینجا آمدند تاکنون ما را از نتیجه کارشان مطلع نکردند. مدیر کارخانه می‌گفت: معلوم نبودن وضع کارخانه از لحاظ ملی شدن یا نشدن بی‌تفاوتی عجیبی ایجاد کرده و ما نمی‌دانیم با صاحب سرمایه طرف هستیم یا با دولت. در این رابطه یکی از کارگران عدم قطعیت دولت آقای بازرگان را علت همه نارسائی‌های کارخانه می‌دانست و می‌گفت عدم پیشرفت انقلابی آقای فروهر وزیر کار موقعیت سرمایه‌داران و مدیران نظام پیشین را تثبیت می‌نماید.

مشکلات کارگران از زبان خودشان

با یکی از کارگران نماینده کارخانه صحبت می‌کردیم اظهار داشت که من ۸۴۰۰ ریال حقوق می‌گیرم که ۳۰۰۰ ریال آنرا اجاره خانه و ۳۰۰۰ ریال آنرا برای قسط پنجگانه می‌پردازم و فقط با ۲۴۰۰ ریال زندگی می‌کنم و این کفاف زندگی مرا نمی‌کند او همچنین اظهار داشت که در اردی‌بهشت اسفند استخدام رسمی شده و در رژیم قبلی بعثت نقض عضو او را استخدام نمی‌کرده‌اند. یکی دیگر از نمایندگان می‌گفت از دولت می‌خواهم طوری بمن حقوق بدهد که مانند دیگر نمایندگان سربار جامعه نباشم. مشکل عمومی کارگران کمی حقوق - مسکن - عدم بهداشت کافی در محیط کارخانه - نبودن نهبویه و فن کوپل و... می‌باشند مدیر کارخانه عدم وجود امکانات فوق را ناشی از مطالعه نکردن دقیق پیرامون آب‌وهوای منطقه برای ساختن کارخانه می‌دانست یکی از اعضای سندیکا می‌گفت هر مشکلی را که با کارفرما در میان می‌گذاریم فوراً مسأله کمبود بودجه و کمی تولید را بهمان می‌آورد. یکی دیگر از کارگران می‌گفت مشکلات ما یک کتابی است با ۷۰ من کاغذ. هم‌چنین کارگران از عدم وجود وسائل کافی برای بالا بردن آگاهی سیاسی - مذهبی کارگران گله داشتند. مدیر کارخانه ذکر کرد که سندیکا کتابخانه - نمازخانه - و سالن سخنرانی ترتیب داده است.

ما خود شاهد بودیم که بعضی از قسمت‌های بقیه در ستون پنجم

مصاحبه با سندیکای پالا یشگاه نفت تهران

س: وضع تولید را قبل و بعد از انقلاب توضیح دهید؟

ج: قبلاً ۲۲۰ هزار بشکه در روز به دستگاهها داده می‌شد که این ظرفیت کامل بود و این ۲۲۰ هزار بشکه به‌بزرین معمولی - بزرین سوپر - نفت گاز، نفت سفید و نفت کوره و سولار و یک سری مواد دیگر تبدیل میشده و به‌بازار عرضه میشد.

قبل از انقلاب بعثت تعمیر دستگاهها، نفت خامیکه بدستگاهها داده میشد ۱۱۰ هزار بشکه در روز بود، و

متأسفانه بعثت سهل‌انگاری متخصصان خارجی یکی از دستگاهها (دستگاه آیزوماکس) منفرجه شد و طی آن دو نفر از برادران کارگر شهید شدند. این دستگاه از دستگاههای مهم پالا یشگاه است بخاطر اینکه سوخت جت و نفت سفید را این دستگاه تهیه می‌کرد و نیز یک مقدار راندمان دستگاهها را پایین می‌آورد ولی بعد از انقلاب بطور کلی افراد بطور جدی و فعالانه بدون تکسین‌های خارجی و بدون کارفرما کار میکنند که باعث افتخار است. علیرغم اینکه همیشه شایع بود کارکنان ایرانی نمی‌توانند با این دستگاهها کار کنند و راندمانی داشته باشند. بطور کلی در پالا یشگاه نمیتوان گفت تولید بالا رفته و یا پایین آمده این بستگی به‌خوراکی است که بدستگاهها داده میشود. این‌ها خوراک بخاطر هم‌زمان شدن با تعمیرات دستگاهها به‌نصف تقلیل یافته است.

س: تعداد کارگران پالا یشگاه چقدر است و در چند شیفت کار می‌کنند؟

ج: تعداد کارگران در حدود ۷۵۰ نفر و تعداد کارمندان در حدود ۹۰۰ نفر می‌باشد که بعد از انقلاب بخاطر مسائل سیاسی، کارگران و کارمندان با تفاهم زیادی مشغول بکار شدند اما بخاطر مسائل صنفی در حال حاضر تضادهایی بوجود آمده است که در صدد هستیم که آنرا حل کنیم. اگر دولت آنطور عمل کند که امام تعیین کرده ما حرکت خود را هماهنگ با دولت می‌کنیم. اما خدا نکند دولت را روزی کارفرما بحساب آوریم مجدداً حرکت خود را بصورت حرکت صنفی که قبلاً به‌آن اشاره شد شروع می‌کنیم. کارگران بطور سه شیفت کار می‌کنند اما بعد از انقلاب بخاطر مسائل امنیتی شیفت کارگران کار نمی‌کنند و عملاً بعدو شیفت تقلیل یافته است که بطور دوازده ساعت در دو نوبت کار می‌کنند. اما بطور عادی در سه شیفت شب، صبح و بعد از ظهر به‌کار مشغولند.

س: در مورد تشکیل سندیکای و تئوریا چه نظر دارید؟

ج: در شروع انقلاب کمتر گروهی بود که جرأت داشته باشند یک فعالیت زیر زمینی را تشکیل دهد و رهبری قسمتی از اعضا با تئوریا را برعهده بگیرد آنروز مسئله نماینده بودن مطرح نبود هر کس جرئت بیشتری داشت بهتر می‌توانست صحبت کند جلو می‌آمد و حرکت را آغاز میکرد ۲۰ نفر یا ۳۰ نفر که خود را در اختیار انقلاب گذاشته‌اند آمدند و تستند چیزی بعنوان سندیکای مشترک درست کردند یعنی کارگر و کارمند حرکت سیاسی خود را با هم آغاز کردند و قستی همه صحبت می‌کردند. فعالیتها برای سرگونی شاه بود بنابر این تمام حرکتها ممکن بود. سندیکای مشترک بوجود آمد و با تماسهایی که با پالا یشگاههای دیگر گرفته شد، باعث شد که آنان در این سندیکا ادغام شدند. بعد از آنکه کمی اوضاع آرام شد و انقلاب پیروز شد، صحبتی در پالا یشگاه تهران مطرح شد که آیا کارگر و کارمند میخواهد حرکت مشترکی را داشته باشند یا نه رفتارندوم می‌شد. رأی بر این دادند که در کنار هم حرکت کنیم. بعد از اینکه سندیکای بوجود آمد چون باز واقعاً سندیکای این حق را نداشتند که خودش در هر قسمتی نظر دهد و نمایندگانی که بعداً انتخاب شدند رسماً ممکن بود از مشکلات خاص آن قسمت اطلاعی نداشته باشند گفتند در هر قسمت شورائی بوجود آید انتخابانی شد و در هر قسمت شورائی تشکیل شد. سندیکا نقش هماهنگ کننده اس شوراهای را دارد و مسدل را که در قسمتها حل میشود مال خود شوراهاست و مسائل که بیرون شوراهاست، و به‌سطح صنعت نفت مربوط است سندیکا دنبال آن می‌رود و تقریباً میتوان گفت که بعدیست در آینده اسم سندیکای مشترک را شورای مرکزی بنامیم.

سوراهای قسمتهای مختلف دارای هدفهای مشترکی هستند. چون باصطلاح در یک کارگاهی بنام پالا یشگاه تهران دارند کار می‌کنند تقریباً در تمام چیزهای کلی این شوراهای یکی هستند.

دیداری با....

کارخانه مثل خشک‌کن‌ها حرارت بسیار زیادی تولید می‌کنند که کارگران به‌ناچار در فاصله یک‌متری آن مشغول بکارند. کارفرما می‌گفت منظر طرحی هستیم تا این مشکل را هم رفع کنیم حداقل حقوق کارگران ۲۱۷ تومان می‌باشد. آنها خوشحال از بالا رفتن حداقل حقوق کارگران توسط دولت می‌باشند ولی نگران از اینکه چرا تاکنون حداقل حقوقی (۵۶۱۷ تومان) را که دولت معین کار به‌آنها پرداخت نمی‌کنند. بعضی از اعضای سندیکا به‌حقوق ۲۲۰۰۰ تومانی اشاره می‌کنند هم‌چنین کارگری گفت من در این کارخانه از حقوق ۶۰۰۰۰ تومانی هم خریدارم. البته وقتی با مدیر کارخانه درمیان گذاشتیم این موضوع را تکذیب کرد و بیان نمودند که حداکثر حقوق ۲۰۰۰۰ تومان می‌باشد. اعضا سندیکا کمبود بودجه را قبول نداشتند و این کمبود را مانعی میدانستند که کارفرما بر راه آنها برای رسیدن به‌حقوق حقه خوش می‌گذارد.

دستگاه خشک‌کن کارخانه با وجود حرارت بسیار زیاد، کارگران مجبورند در فاصله یک متری آن کار کنند.

تقاضای کارگران از دولت:

وقتی برای صحبت کارگران می‌شینی نیازها و خواسته‌هایشان را از دولت اینطور بیان می‌کنند. یکی از اعضای سندیکا می‌خواست که دولت با بالا بردن حقوق کارگران باید سعی در تثبیت قیمت‌ها داشته باشد و هم‌چنین می‌خواست که قانون کار با شرکت تعاینده کارگران تصویب شود. دیگری می‌گفت برای ملی شدن بانکها باید تمام سرمایه‌داری که در بانکها سهم دارند و در استثمار طبقه کارگر ذینفع هستند خلع ید شوند. یکی از کارگران بیکار کارخانه خواستار سرعت عمل دولت در کارها بود. دیگری می‌گفت از دولت می‌خواهم بگذارند کارگر زیر دست و پا له نبود. مسئول برق کارخانه می‌گفت یک هیئت مدیره دولتی باید بیاید و به‌مشکلات کارگران رسیدگی کند. او هم‌چنین می‌گفت جو حاکم بر کشور عاملی کندی حرکات دولت است. یکی از کارگران اظهار داشت باید در جهت نفی استثمار گامهای سریعی برداشته شود. سرانجام کارگر استثمار شد و در دریای نیستی به‌تکاپ افتاد و حال دست‌وپا می‌زند. نا غریقی او را نجات دهد. او در دریای مشکلات و کمبودها غوطه‌ور است و هر لحظه امکان سقوطش می‌رود. او منتظر آنانی است که در دولت امور کاری را برعهده دارند. او منتظر انسانهایی است که خالصانه دست محبت پویش دراز کنند و او را در پیدا کردن راه نجات مدد کنند. به‌امید آنروز که کارگر، کارخانه را چون فرزند خویش و مدیر را چون راهتار و تولید را چون جدا شده از پوست و خون خود انگارد.

خلع ید از صاحبان کارخانه و سپردن امور به شورای اسلامی کارگران تنهاراه خروج از بن بست است

